

αυτή της Αγγλίας, δεν άλλαξε, από τότε, μέχρι και τη μέρα της τυπικής και μόνο ανεξαρτησίας της Κύπρου, κατά την οποία, φαινομενικά και όχι πραγματικά, οι Άγγλοι εγκατέλειψαν την Κύπρο. Το υπόμνημα όμως του Γ. Σιακαλλή, ήταν η φωνή, η αγωνία, ο εθνικός παλμός και η πατριωτική έξαρση των Ελλήνων της Κύπρου, αλλά και ο πόνος και ο λόγος της μαρτυρικής Μεγαλονήσου.

Σημείωση: Υπέρ των συγκεκριμένων αιτημάτων, αλλά και των εν γένει δικαίων του λαού της Κύπρου, όπως αυτά εκφέρονται από την τολμηρή γραφή, του εκλεκτού τέκνου της Κύπρου Γεωργίου Σιακαλλή, συνηγόρησε θερμά και ο Αλεξανδρινός ποιητής Καβάφης, με επιστολή του, δημοσιευμένη τοκαλοκαίρι του 1893, στην εφημερίδα "Τηλέγραφος" της Αλεξανδρείας.

ΟΙ ΘΥΜΗΣΕΣ ΣΤΗΝ ΞΕΝΗΤΕΙΑ ΓΙΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΑΓΑΠΗΜΕΝΑ

Στην μοναξιά της Ξενιτιάς
ψάχνω να βρω πρόσωπα αγαπημένα
που κράτησα στη σκέψη μου
τα περασμένα χρόνια,
κι αναρωτιέμαι ανάριθμα
κι όλο απομακραίνω,
με συλλογή, πως άκαιρα
ίσως με πιάσαν χιόνια.

Χιόνια που σαν στοιβάζονται
της δύσης φέρνουν σημάδι.
Βουλιάζω μέσ' τις θύμψεις
τες τωρινές που κλαίνε,
τις άνοιξες που πέρασαν
χαρές που δεν τις βρήκα,
Χαμένες πια ελπίδες,
και μέσα μου οι στοχασμοί
αγέραστοι μου λένε
πως η ζωή είναι δύσκολη
κι αλλάζει προσωπίδες.

Κι αυτό που ζήταγα να βρω
τα περασμένα χρόνια
σύννεφο έγινε, καπνός
ζωής απομεινάρι,
και τώρα ξεκούρασμα ζητώ
στη ζήσης το κλωνάρι.

Σάββας Νικολάου (μετανάστης από την Κυθρέα)